

Суб'єкти господарської діяльності

ПЛАН:

- ◎ 1. Поняття, ознаки та види суб'єктів господарського права
- ◎ 2. Індивідуальні підприємці як суб'єкти господарського права
- ◎ 3. Господарські організації: поняття, ознаки, види
- ◎ 4. Особливості правового статусу державних, казенних підприємств
- ◎ 5. Відокремлені підрозділи суб'єктів господарювання

КЛАСИФІКАЦІЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ:

1. За економічними показниками і чисельністю працюючих:
 - малі;
 - середні;
 - великі;
 - мікропідприємства.
2. За сферою діяльності:
 - промислові;
 - торгові;
 - побутового обслуговування населення.

ВИДИ ПІДПРИЄМСТВ:

○ УНІТАРНІ -
створені одним
засновником:

- державні,
- комунальні,
- на власності
об'єднань
громадян,
- на приватній
власності.

○ КОРПОРАТИВНІ -
мають два або
більше
засновників та
створюються на
основі об'єднання
майна.

ВІДОКРЕМЛЕНІ ПІДРОЗДІЛИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ:

Структурні одиниці

філії

представництва

відділення

- 1) Наділяються частиною майна господарських організацій на підставі права оперативного використання;
- 2) Можуть мати рахунки в установах банку.

Ознаки суб'єктів господарювання:

- 1) Визначеність організаційно-правової форми суб'єкта господарювання.
- Організаційна єдність спеціально створена для участі у процесі господарювання колективного об'єднання свідчить про те, що приймати участь у цьому процесі буде не окрема з цієї групи фізична особа, а всі разом як єдиний суб'єкт господарювання. У таких випадках для організаційної участі у безпосередній діяльності і керівництві колективне утворення мають внутрішню структуру і загального керівника. Наявність такої ознаки знаходить свій зовнішній прояв у наявності статуту або індивідуального положення про конкретного суб'єкта господарювання;
- 2) Легітимність існування у якості суб'єкта господарювання.
- Державна реєстрація суб'єкта господарювання в установленому законом порядку, тобто факт його легітимації, офіційного визнання його існування у правовому полі України. Тобто обрана громадянином організаційно-правова форма суб'єкта господарювання, яка не зафіксована розпорядженням про його реєстрацію, а стосовно до колективного утворення, крім того, відособленість майна не відображена у його самотньому балансі.
- Без цього, навіть фактично приймаючі участь у процесі господарювання, окрема фізична особа або група осіб, не можуть розглядатися як суб'єкти господарського права, легальні носії суб'єктивних прав і обов'язків, а також претендувати на їх охорону і захист, передбачений законодавством у рамках забезпечення суспільного господарського порядку.

- 3) наявність господарських прав і обов'язків.
- Для участі у господарській діяльності будь-який суб'єкт господарювання повинен бути наділений необхідними для цього правами і обов'язками. Без цього він не може виконувати завдань, реалізовувати покладені на нього функції і досягати поставлених цілей.
- 4) мають відособлену власність.
- До яких відносяться: основні фонди, обігові кошти, інші цінності. В цьому випадку суб'єкт господарювання є самостійним і не залежить від засновників та учасників. Майно суб'єкта господарювання відокремлюється та закріплюється за ним у правовій формі, елементами якої господарське право визначило установчі документи суб'єкта, самостійний або зведений баланс, який відображає вартість майна суб'єкта в цілому, поточний та інші рахунки в банках. При відсутності майнової відособленості не можна стати учасником господарських відносин, суб'єктом господарського права.
- 5) несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями.

○ Усі суб'єкти господарювання повинні здійснювати свою діяльність у рамках існуючого у країні суспільного господарського порядку, в атмосфері правового поля, не допускаючи економічних правопорушень і злочинів, з застосуванням санкцій, передбачених законодавством..

МАТЕРІАЛЬНУ ОСНОВУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАНОВИТЬ ВЛАСНІСТЬ.

- Власність як економічна категорія - це відносини між людьми з приводу речей, які полягають у присвоєнні або в належності матеріальних благ одним особам і відповідно у відчуженні цих благ від усіх інших осіб.
- Власник має право використовувати належне йому майно (будівлі, споруди, засоби виробництва, вироблену продукцію, транспортні засоби, грошові кошти, цінні папери тощо) для підприємницької діяльності. Власникам забезпечуються рівні умови здійснення своїх прав.
- Власність не повинна використовуватися на шкоду людині й суспільству.
- Згідно з ч. 4 ст. 13 Конституції України держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності та господарювання, соціальну спрямованість економіки. Всі суб'єкти права власності рівні перед законом.

НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ ІСНУЄ ОБ'ЄКТИВНА НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА, ЯКА ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ТАКИХ ФАКТОРАХ:

- 1. Мале підприємництво як складова частина приватного сектора економіки в Україні перебуває в процесі становлення.
- 2. Мале підприємництво є основою ринкової економіки, її структурно-створюючим елементом.
- 3. Воно є головним сектором ринкової економіки, найбільш масовим, динамічним і гнучким.
- 4. Державна підтримка малого підприємництва не обов'язково пов'язана з додатковими фінансовими витратами, головне - визначення правових і економічних основ розвитку малого підприємництва, установлення відповідних законодавчих прав і гарантій, а також усунення (ліквідація) адміністративних бар'єрів, що заважають становленню і розвитку малого підприємництва.
- 5. Необхідність державної підтримки в тому, що мале підприємництво, незважаючи на значні переваги, є сектором економіки, найбільш чутливим до таких несприятливих чинників, як інфляція, циклічні коливання, податковий тиск, фінансові труднощі та конкуренція великих корпорацій.